

2007. nyárutó

Az igazi szőlőtő

„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda, Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.”
János 15, 1-2.

Milyen nyugalmat, milyen biztonságot ad ez az ige! Nem vagyunk a magunkéi, nem vagyunk egyenként gazdátlanul kidobva a világ országútjára. Nincs biztosabb kötelék, mint ami a szőlőtő és a belőle kiágazó szőlővessző között van. Életünk Krisztusba van beoltva. Ő gondoskodik rólunk, Ő irányítja lépteinket, Ő juttat eredményekhez, Ő biztat, ha elfáradunk, Ő vigasztal és meggyógyít, ha idegenek megtörik rostjainkat, Ő ad erőt, hogy megteremjünk életünk értékes gyümölcsseit. Nekünk csak annyi a dolgunk, hogy vegyük át minden adományát, ahogy a szőlővessző szívja magába a tőke erejét, és teremjük meg a várt gyümölcsöt, az Isten céljait szolgáló életet. Ennyi az egész. De ebben nincs alku. Aki a kapott élő nedveket csak arra használja fel, hogy magát felékesítse és büszkélkedjék a ragyogó zöld levelekkel, arra nincs szükség. Sok vesszője van egy egészséges tőkének. Azt tartja meg a gazda, amelyek terem. Egy évben többször is végigvizsgálja a kertet ollóval a kezében. Miért ne vágná le a felesleges vesszőt? Ha az ép vesszőn is csúnya vízajtásokat lát, bizony csattog az ollója. Nem haragból. Csak célszerűen. A szőlőnek teremnie kell, ha élni akar.

Krisztusom, ha azt akarod, hogy teremjek, oltás be egészen magadba! Te vagy a tőke, ha nem adsz elég erőt, nemcsak teremni nem tudok, de el is száradok. Szőlővessző helyett száraz kóró marad csak rajtad. Termésem a Te teremésed.

vessző helyett száraz kóró marad csak rajtad. Termésem a Te teremésed. Terméketlenségem a Te veszteséged. Ha terméketlen, száraz venyigévé válok, hiábavaló rajtam minden áldásod. Te mondtad: „Aki kér, az kap.” Én most kérek: Tégy termő vesszővé! Adj értelmet, szépséget, eredményt életemnek! Te vagy az Úr, tégy szolgálóddá! Atyád Atyámmá lett, tégy gyermekévé! Az én ügyem a Te ügyed, intézkedj, Uram, hogy eredménye legyen a Te áldozatodnak és az én hitemnek! Ámen.

(Részlet Varga László: Isten asztaláról c. áhítatos könyvéből)

Halacska Református Óvoda – folytonos növekedésben Szülői tapasztalatok

A Halacska Óvoda 1998 szeptemberében indult két csoporttal. Amikor legnagyobb lányom 2001 tavaszán az óvodába került, őt már egy létszámon túli „fél-csoportba” fogadták be. Igaz, hogy csak két hónapot járt (külföldről költöztünk haza, és szerettük volna, ha az iskola előtt magyar óvodába is járna), de ez alatt az idő alatt is nagyon sokat tanult, és sikeresen felkészítették az iskolára. Kihangsúlyoznám, hogy őt erre a két hónapra valóban befogadták, nem csak megtörték a gyerekek és a nevelők.

Ezek után már természetes volt, hogy a többi gyermekemet is a Halacska Óvodába szerettem volna járattatni. Második lányom ugyanabba a „plusz” csoportba került, ugyanahhoz az óvónénihez, és nagyon sokat formálódott a négy év alatt, ennek köszönhetően ő is sikerrel vette az iskolai akadályokat. Legkisebb lányom 2004-ben kezdte az óvit. 2005-ben a Halacska Óvoda végre bővülésre kapott lehetőséget: egy közeli épületet bérelhetett az önkormányzattól. Így 2005 szeptemberében már négy teljes csoport kezdhette meg az évet, de az új épület csak az év végére vált beköltözhetővé.

Ez év szeptemberétől az óvoda újra bővíthet: megkapja a régi épülethez csatlakozó épületeket, így a csoportok száma hatra növekszik, és 150 gyermek elhelyezésére lesz lehetőség. Persze az állandó változás, átalakítás, építkezés sok kellemetlenséggel is jár, de ezt az óvoda vezetése a szülők segítségével megpróbálja ezt a gyerekek számára a minimumra csökkenteni. Mindezt abban a reményben tesszük, hogy a jövőben kevesebb jelentkezőt kell majd elküldeni. A Halacska Óvoda jó híre ugyanis kerületen belül és kívül is egyre nő, így évek óta állandó a túljelentkezés.

Az óvoda iránti élénk érdeklődés a családok evangélicizációját is segíti, az óvodai nevelés elsődleges célja ugyanis, hogy „a gyermekek ismerjék meg a teremtő Isten csodálatos műveit, váljanak az Úr Jézus tanítványai” (idézet az óvoda célkitűzéseiből). Ennek egyik legfontosabb eszköze a mindennapos áhítat, melynek keretében keresztény énekeket énekelnek, bibliai történeteket hallgatnak a gyerekek, sőt megtanulnak saját szavaikkal imádkozni. Az imádság nagyon fontos része a keresztény nevelésnek, mert ezen keresztül szokják meg már óvodáskorban, hogy minden kisebb-nagyobb problémájukat az Istenre bízhatják. Különösen fontos az egymásért való imádkozás. Ezekhez természetesen olyan óvó nénire van szükség, aki mindezekben példát mutat.

A második, amit kiemelnék, az a szülői közösség, ebben az óvodában ugyanis nemcsak a gyerekek, hanem mi szülők is közösséggé formálódunk. Már 2001-ben feltűnt, hogy bár igen szűkös helyen volt pl. az öltözőnk, sem a gyerekek, sem a szülők között nem történt emiatt semmiféle súrlódás. Később, amikor az átalakítások miatt további szükséghelyzetek adódtak, megéltük a „Sok jó ember kis helyen is elfér” szólásmondás igazságát. A következő megtapasztalás az volt, hogy az óvodavezetés nem csak partnernek tekinti a szülőket, de aktívan segíti is a szülői közösség formálódását. Ez az évi rendszeres rendezvényekben valósul meg: szüreti multság, őszi/tavaszi családi kirándulás, adventi kézműves délután, farsangi szülői bál, és szülői értekezletek, melyeket közös áhítattal kezdünk, és hosszúra nyúló beszélgetéssel fejezzük be. Mindez rengeteg plusz időt és energiát követel az óvoda dolgozóitól, de megvan az eredménye: a legújabb szülői program, egy „nevelési önképzőkör”, amely szülői kezdeményezésre indult (és reméljük, lesz is folytatása).

Az óvoda fontos célkitűzése, hogy az innen kikerülő gyermekek alkalmassá váljanak az iskolai életre, kudarc nélkül tudják az iskolát elkezdni. Mindez az időben elkezdett képességfelmérés, és az egyéni komplex fejlesztés által valósul meg, és tapasztalatom szerint tökéletesen működik.

Végül, de nem utolsósorban: az óvoda és a gyülekezet kapcsolatáról. Az óvodások évente általában háromszor szerepelnek a templomban: évnnyitó, karácsonyi műsor, és évzáró alkalmával. Mindez szintén visz a gyülekezet életébe, és erősíti az óvoda és templom kapcsolatát. Ezenkívül az óvodások egy-egy alkalommal a heti közös áhítatot is a templomban tartják a lelkész részvételével, így „gyakorolni” tudják a helyes templomi viselkedést. Öröndetes, hogy az óvodába egyre több gyülekezeti tag gyermeke jár, és egyre több gyülekezeti tagunk dolgozik ott mint óvónő, dadus, vagy egyéb munkatárs.

Ennyit gondoltam kiemelni óvodánk életéből, mely állandóan növekszik csakúgy, mint a gyermekek, akik ide járnak, és növekedésüket az Isten adja. (1Kor 3:6-7)

Ábrahám Edit

Élménymorzsák a szigetmonostori és csákvári táborokból

A csákvári hittantábor szerintem idén is nagyon jól sikerült.

Ez a nyár már az ötödik alkalom amikor részt veszek. A sok programból én most csak azokat emelem ki, amik nekem a legjobban tetszettek. Voltunk az Esterházy-kastély parkjában, a Fazekas Múzeumban, és fagyiztunk is. A kézműves foglalkozások idén sem maradtak el, mi fiuk pedig makettet készítettünk a templomról. Nagyon jó csoportos áhítatok voltak reggelenként, esténként pedig esti mese. Sok új barátot lehetett szerezni és rengeteg új dalt tanultunk.

Steckmüller Tamás

Az idei felsős tábornak a szigetmonostori református templom melletti parókia adott otthont, ahová busszal és komppal utaztunk. Megérkezésünk után nem sokkal fel is állítottunk egy pingpongasztalt, amiről rögtön le is játszottuk a port. Az eddigi táborokhoz hasonlóan most se maradtak el az áhítatok, melyekről kísérőink gondoskodtak. Norbert testvérnek köszönhetően megismerhettük a szomszédos falu strandját, ahová első nap gyalog, majd a következő napokban Péter bácsi autóját nem kímélve és vezetői tudásának legjavát bevetve fuvarozott minket. A kirándulás alkalmával Visegrádra látogattunk el, ahol megnéztük a fellegvár alatti várromokat, áhítattal egybekapcsolva. A nagy hőség miatt jól esett a lepencei strandon fürödni és a tájban gyönyörködni, ami a Volánbusz Rt.-nek köszönhetően egy órás pihenéssel lett kiegészítve. Az idén elmaradt tábortűz ellensúlyozásaként, Kobzos Kis Tamás tartott egy érdekes előadást a kobzok és lantok világáról. S mivel minden jóból megárt a sok, ezért megérkezésünk után 6 nappal búcsút intettünk a tábornak, de csak az idei évre.

Pető Gergő

Nagyon jól éreztük magunkat a táborban.

Sokat tanultunk a Bibliából és mindig voltak feladatok, hogy jobban megértsük a tanultakat. Pl. el kellett játszani a gazdag ifjú történetét. Három csoportban (két lány egy fiú) azt a feladatot kaptuk, hogy találjuk ki a történet folytatását háromféle változatban: megbánta, nem bánta meg viselkedését, megtért. Minden csoport előadta az ő változatát. Azt is szerettük, hogy tanultunk új énekeket, amiket eddig nem ismertünk.

Sok idő volt pihenésre és minden nap mentünk fürödni egy közeli tóhoz. Ez jól esett a nagy hőségben. Szerdán kirándultunk, megnéztük a visegrádi várat, utána strandoltunk Lepencén.

Kár hogy hamar vége lett a hétnek! Nagyon köszönjük a felnőtteknek, akik velünk voltak.

Katona Kiss Anna és Botta Ágnes

A Budafoki Református Gyermekek- és Szegénymisszió Tiszakeszi táborairól

A tiszakeszi missziós táborok 1998 óta működnek, így ez az alsós hét és felsős hét szám szerint a kilencedik. Ahogy a testvérek már tudják 2005. január elsejétől szolgálunk Budafokon, s így a Budafoki Gyermekek- és Szegénymissziós táborok történetében ez a harmadik.

Az első gondolat, ami megfogalmazódott bennem az a hála Isten iránt, hogy ezen a nyáron az Ő kegyelméből a négy missziós táborban közel százhusz gyermek vett részt, s az ehhez való segítség is mind megadatott, mind a szolgáltatók tekintetében, mind az anyagiak tekintetében. Nagy öröm, hogy az Ézsaiás ifi és a Dániel ifi közösségeiből sokan szolgáltak a nyári táborokban, és nemcsak Tiszakesziben, hanem Almádiban is.

Néhány szó az alsós hétről ...

Idén nyáron először voltunk velünk táborban a Hermann Ottó Általános Iskolából, az új hittanos gyerekek, akik közül sokak számára ez a tábor

volt az egyetlen (anyagi okok miatt), ez is azért volt lehetséges a számukra, mert egy keresztyén vállalkozó kifizette a táborigényeink nagy részét, vagy épp a teljes összeget jó néhányuknak, valamint a Budafoki Református Gyülekezet is segített. Külön köszönet Kirner Erikának, aki nélkül romba dől volna a "barkács- nap". :)

Az alsós héten harminc gyermek és öt segítő vett részt táborunkban. Ebben az évben szinte semmilyen fegyelmezési probléma nem volt, talán azért is, mert esténként a Tíz parancsolatot vettük. Különösen nagy meglepetést okozott, keresztfiam Krisztofer, aki egész héten jól viselkedett, akárcsak Lantos Krisztián, s ez sok reményre ad okot.

A Hermannosok közül Vadas Vivien és László Szilveszter szinte minden versenyt megnyert, legyen szó akár sorversenyéről, szobavizitról, vagy épp a heti munkafüzet kitöltési versenyéről. Alsós héten a délelőtti alkalmak témája: "Hogyan lehetek Isten gyermekévé?" volt. A Jézussal való találkozások közül a legismertebbeket néztük meg, mivel ezek a történetek az éves hitoktatás alapvetései is egyben. Az esti alkalmakon pedig a tíz parancsolatot tanulmányoztuk, illetve aranymondásként tanultuk meg, játékos formában. Istennek hála sok gyerekkel imádkoztam, és sok gyermek nyitotta meg szívét Jézus előtt. Emellett sokat énekeltünk, játszottunk, fociztunk, pancsoltunk a Tiszában, szombaton elmentünk a mezőcsáti Termál Strandra és komolyan vettük az ígét: "Fürödjél meg és megtisztulsz!" II. Királyok 5.

Mi történt a felsős héten, azaz Dániel ifi hetén?

Ezen a héten harmincan voltunk, bevallom kicsit félttem ettől a táborból, körülbelül úgy, mint Pál apostol Korinthus városától, mivel tudtam, hogy rengeteg problémás gyermek jön, akik majd feladják a leckét, de hála Istennek a "teljes szeretet kiűzi a félelmet", ezért igyekeztem imádságban is rákészülni erre a hétre. Ez a tábor abban is rendhagyó volt, hogy a Dániel ifisek közül az érettebbek voltak a háttér munkában segítségem. De emellett a Tiszakeszi Református Gyülekezet, valamint Ifjúsági közössége is nagy segítségünkre volt egész héten (minden esti alkalmon tevékenyen részt vettek, valamint elkísértek bennünket egyéb programjainkra is, például a Miskolc-Tapolcai Barlangfürdőbe). A hét délelőtti és esti alkalmain Sámson történetét vettük végig ezen keresztül Isten üzenetét, amelynek lényege "hiába lázadsz, Én akkor is szeretlek". S azt gondolom akik ismerik ezeket a történeteket azok tudják, hogy Sámson hányszor és hányszor lázadt Isten ellen, és bukott nagyokat, de az Úr ennek ellenére nem mondott le róla, még akkor sem ami-

kor Sámson számára emberileg már nem volt remény. Isten is így megy utána ma is minden tékozló ifjúnak ..., és mi sem adhatjuk fel.

A hét gyümölcseként többen visszatértek Istenhez s helyezték életüket Isten uralma alá. Közülük egyet emelnék ki: Kránicz Andrást, aki annak idején 7 évesen tért meg Tiszakesziben, majd sokáig nem láttuk s Isten idén újra megkereste őt és ezt András nyitott szívvel fogadta. Milyen nagy kegyelem ez!

A tábor után nem sokkal autóbaleset érte (mi ekkor éppen Almádiban voltunk), s nagy Isteni csoda, hogy túlélte a balesetet, s hiszem, hogy imádságaink tartották meg az ő életét, és gyógyítják most is. Nagy figyelmeztetés ez minden fiatalnak, hogy lehet halogatni a megtérést: "ráérek majd holnap megtérni" ... de lehet, hogy nem lesz holnap!

Szeretettel várunk minden szombaton szeptember harmadik hetétől öt órai kezdettel, a gyülekezeti teremben, minden velünk hasonló korú ifjút, és lázadót a Dániel ifiből!

Nagy Csenge Natália, Szalai Julcsi, Becker Norbert Gyula

Az Ézsaiás ifi Balatonalmádiban

Alig vártuk már a köreinkben hagyományá vált ifi-hetet Balatonalmádiban huszadmagunkkal. Nagy izgalommal és várakozással telve találkoztunk korán reggel a Déli pályaudvarnál. A tábor hangulatát jellemző vidámság már a vasúti utunk során kezdődött, midőn a táborvezetők alatt elengedett a MÁV ülőalkalmatossága: (azaz leszakadt alatta a szék...) Ez vidám reakciót váltott ki belőlünk.

De komolyra fordítva a szót, a táborban a délelőtti alkalmak során Pál apostol kolossébeliekhez írt levelét tanulmányoztuk, amely levélnek központi üzenetei nagyon sokat adtak számunkra, hiszen itt ír Pál apostol a keresztyén hitünk alaptanításairól, úgy mint a keresztre szegezett adóslévélről, valamint a megtérésről (mely nem más mint az új ember felöltözése, és az ő ember megöklése.)

Az esti alkalmakon Ruth könyvét vettük végig, amely az Isten szerint való párkapcsolatot mutatja be Ruth és Boáz szerelme által.

Nagy Csenge vagyok az ifiből:

Nekem a délelőtti alkalmak közül a csütörtöki tetszett nagyon, különösen a Kolossé '3:16 fogott meg: „A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon, úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel és, intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek .”

Nagy kérdés volt a számomra, hogy miért hal el sokszor a hitem két nyári tábor között, és ebből az igéből rájöttem, azért, mert Isten szava nem hogy gazdagon nincs a szívemben, hanem sokszor sehogy sem, és ennek oka, hogy Isten szavát, a Bibliát eddig rendszeresen nem olvastam. Ugyan meg tértem, de ha nincs napi kapcsolat Istennel, akkor ez önmagában nem sokat ér. Ezért fontos most már a számomra, hogy Isten üzenetét minden nap komolyan vegyem! Hiszen szerelmes levelet is csak annak lehet írni aki elolvassa!

Szalai Julcsi vagyok szintén az ifiből :

Nekem az esti alkalmak tetszettek legjobban.

Rájöttem, hogy bölcs dolog várni az Isten szabadítására. Megértettem, hogy nem azért kell várnom, mert Isten meg akar valamitől fosztani, ami jó, hanem, mert meg akar ajándékozni az igazival...: szóval egy szót kell az ágyam fölé írni: „türelem „ - mert ez idővel „rózsát terem”!

Az almádi hét legcsodálatosabb meglepetése mindnyájunk számára, de különösen Norbert testvér számára az volt, amikor a „sportversenyek” (Balatonban pancsolás, röplabdázás a Balaton parton, pankráció a vízben...), tehát egy igen fárasztó nap után Kubinyi Balázs (ifis tagunk) úgy érezte, hogy Isten azt akarja, hogy teljes szívből megtérjen, s miután mindenki kiment a templomból, a táborvezetők és Balázs mélyen elbeszélgettek, majd ezek után a közös imádságban ifjú testvérünk megvallotta bűneit s átadta életét Jézus Krisztusnak. (Hm...azt hiszem ezért érdemes tábor csinálni...)

A komoly dolgok mellett rengeteg időnk maradt röplabdázni, bulizni, játszani és strandolni is. Emellett sokat énekelünk. Külön köszönet ezért a gitárosoknak: Dobri Balásznak és Szabó Áron testvérünknek, akik nagyon jól játszottak.

A hét vasárnapi istentisztelettel zárult, melyen mi is énekeltünk az ot-tani gyülekezetnek. Az istentiszteleten, melyen Steinbach tiszteletes úr prédikált, részt vett dr. Szabó István püspök úr és dr. Komlósi Péter esperes úr is.

Néhány szó az Ézsaiás ifiről

Mi tizenöt és húsz év közötti fiatalok vagyunk, nagyon szeretünk nevetni, énekelni, zenélni, bolondozni, ugyanakkor a komoly dolgokra is nyitott a szívünk, lelkünk. Szeretnénk egész életünkben Jézus Krisztust követni. **Az ifi minden héten, pénteken délután öttől kezdődik, és a toronyszobában lesz.**

Miről is szól egy ilyen alkalom? Öttől gyülekezünk, éneklünk, majd egy rövid igetanulmányozás, prédikáció következik, utána beszélgetés, illetve szeretetvendégség.

Mit csinálunk ifi után? Nagyon szeretünk biliárdozni, csocsózni, bulizni, bowlingozni, DVDzni, moziba menni, illetve bármilyen közösségépítő dolgot csinálni, persze a biblikus keretek között.

Mindenkit szeretettel várunk!

Első alkalom: szeptember 15. szombat, délután 5 órakor a toronyszobában.

Szalai Julcsi és Nagy Csenge Natália

Csillagpont

Idén is megrendezésre került az 5 napos Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó, ahol most először mi is ott voltunk. Ebben az évben a találkozóznak Sárospatak adott otthont. Megérkezésünkkel regisztráltunk és kaptunk egy csillagpontos vászonszatyrot, benne egy útmutatóval és egy madzaggal. Ennek a zsinórnak később majd jelentősége is lesz. A rendezvény indító témáját természetesen a Bibliából merítették: „Miért álltok itt az ég felé nézve?” (Ap. Csel. 1. 11), de minden napnak más volt a témája. A nyitó istentiszteleten az igehirdető Kis Klára volt. Szavai: „Nagyon jó dolog, hogy Isten nem ideológiát adott nekünk Jézus Krisztusban, hanem szabadítót!” Minket legjobban a „reménység” fogalma foglalkoztatott.

A délelőtti programok adottak voltak. Reggeli után istentiszteletet hallgatunk, amit mindig énekléssel kezdtünk, majd a lelkész prédikációjának hangsúlyosabb részeivel foglalkoztunk a kiscsoportos beszélgetéseken. Az embereket ezekben a csoportokba korosztály szerint osztották be. Mivel majdnem 2000-en voltunk, ezért maximum 10 fő volt egy társaságban. A foglalkozások alatt sokat beszélgettünk, játszottunk és énekeltünk. Azután következett az ebéd, ami szintén jó hangulatban telt. A délutáni elfoglaltságainkat magunk választhattuk akár a tábor területén, akár a városban. A saját délutáni programjaink között többnyire ezek szerepeltek: előadások különböző témákról, városnézés, falmászás és mivel jó idő volt a strandra is ellátogatunk. Kora este, vacsora után, - hozzá kell tennünk, első vacsoránkon egy csillagpontos pohárral ajándékoztak meg minket-, elmentünk a nagyszínpad elé és meghallgattuk az esti istentiszteletet. A nap vége felé előadások, koncertek és tánc volt a még szórakozni vágyóknak. Utolsó nap a záró istentiszteleten az igehirdető Lovas András volt. Gondolata: „Az utolsó istentisztelet különleges alkalom. A búcsú pillanatai ezek, ahol a megelőző napokban megszületett „reményközösségünk”. Úrvacsora vétel után elmondták, hogy a madzagot azért kellett megtartanunk, hogy annyi csomót köthessünk rá ahány emberrel megismerkedtünk.

„Néha megadatik az az életben, hogy az ember olyan kegyelmi pillanatok, események részese, amelyekkel kapcsolatban úgy érezheti, hogy ezért érdemes volt megszületni! - ilyen volt ez az elmúlt hét.... Dicsőség érte Istennek!”
Takács Ildikó, Gregus Barbara

SCOUT RE-TOUR

Az emlék-túrkáló

Nemrégiben felkerestem csapatunk honlapját, hogy megtekintsem a táborról készült képeket. Ahogy nézegettem őket, hirtelen megindult a talaj a lábam alatt, és elreptett Gerecse csodálatos völgyébe, ahol júliusban sátrak álltak és felszálló füst jelezte, hogy vacsora készül. Elrepültem Tardos felett, és egy kisebb kitérőt tettem a tatai Tesco fele is. Emlékek sorakoztak fel fejemben, s várták, hogy kiszabadulhassanak.

Délután indultunk el a táborhely felé, már-már alkonyodott, mire odaértünk. A hatalmas csapat, amely akkor Ibuból, Balászból, Gergőből, Mátyásból és belőlem állt össze, kész volt az előtáborra. A rengeteg lánán, fáklyán, és hasznos holmin kívül magunkkal vittük az új szerzeményt, a közösségi sátrat. Miután már elég sötét lett elhatároztuk, hogy felállítjuk a legféltettebb kincset. Azonban váratlan fordulat következett, kiderült, hogy otthon maradt a használati utasítás, és sajnos előtte senki se merült el a sátor útmutatójában. De igazából nem aggódtam, hiszen mérnökök vettek körül. Tudtam, hogy megoldják a problémát.

Két nap múlva megérkeztek a többiek Klári és Géza vezetésével. Elkezdődött a munka, hogy felépüljön az olimpiai falu, hiszen mindannyian más nemzet sportolói voltunk (az idej keretese szerint), és kellett valahol laknunk. A kötözésekkel, tervezgetésekkel kreativitásunkat tettük próbára. Csak a lányraj sátra maradt a réten, a fiúk beköltöztek az erdőbe. Az építkezés során elkészültek az őrsi tűzhelyek (meggyőződésem, hogy a lányoké volt a legcsodálatosabb), a terülj-terülj asztalkák, a hihetetlenül masszív polcok és persze a kultikus latrina is. Telt múlt az idő, és a szemfüles lányrajvezető, felfedezte az erdő Ikeáját, amely ontotta magából a formatervezett hát- és lábtartókat, mécseseket... Lassan elkészültek a mesés körletek és a közjó érdekében felhúzott egyéb építmények. Mindenki izgatottan várta, hogy a szülőknél, akik vasárnap érkeztek meg, mennyire fog tetszeni a sok szép keresztalkítás, szorítónyolcas. Persze leginkább a gyümölcsök, sütemények után sóvárgott a nép a táborban. Ezek után nem meglepő, milyen kitörő örömmel fogadta az anyukákat tálcáikkal együtt. A vendégek megérkeztek az Olimpia helyszínére. A délutáni órák meghitt hangulatához hozzájárult Péter bácsi áhítata, amely a népek Istenhez fűződő viszonyáról szólt. A nyílt napon nem csak rokonainkat láttuk vendégül, megérkezett hozzánk egy kisebb csapat, akik a vizek urai voltak: az 543. sz. Csaba királyfi cserkészcsapat pár fős dele-

gációja. Este táborúzzal nyitottuk meg az Olimpiai játékokat. Mindenki bemutatkozott, megismertük Európa globalizációs terveit, a dél-amerikaiak foci szeretetét, Ausztrália törzsi táncát, az Antarktisz hajóiparának fejlődését. Táncoltunk olé - olimpiát, torkunk szakadtából üvöltöttük, hogy Tíz kicsi teve, és Abu-Dzsabi feje... és táncoltuk, mutogattuk, ordítottuk, hogy Szörfdeszka, siklik a vízen a szörfdeszka, Sydneybe vettem vagy sem, siklik a vízen a... Stop, ne tovább!

A következő nap komoly célkitűzése a lelki elmélyülés, az összhang megteremtése volt Istennel, a természettel, és saját magunkkal. A tábor többi napja is sok-sok érdekességet rejtgetett magában. A túra során megmásztuk a Gerecse legmagasabb pontját, ahol hatalmas éti csigák, egy magas torony (amibe nem akadt bele az ostorom), és egy jó szendvicsezős ebéd várt minket. Örültünk, hogy a reggeli eső elállt, így a magas kerítés átmászásán kívül semmi sem jelentett problémát. A fiúknál a Balázs által szervezett természeti napnak volt nagy sikere. Láttunk pározó szarvasbogarakat, rózsabogarat evő óriáshangyákat, hős- és gyászincéret, békát, és egy igencsak rövid életű pocokot is. Szegény még aznap éjjel kimúlt, kicsit több itókat adtunk neki, mint kellett volna. A lányokat a bogaras-rovaros napért kárpótolta a sok röplabda, számháború, nyakkendő-harc, méta, autótolás, bár gondolom az utóbbi kevésbé tetszett a Barack-rajnak. Mindannyian lelkes olimpiások voltunk. Küzdöttünk az első díjért. Esténként próbára tehettem magam minden nemzet (cserkész) abban is, hogy el tudja-e készíteni saját, vagy a szomszédja nemzeti eledelét. Majd a később kezdődő táborúzzal mellett pihentük ki a küzdelmes napot. Sajnos mindennek vége szakad valamikor. De most különösen gyorsan ért véget a tíz napos tábor. Azonban a vezetőség meglepetést tartogatott az utolsó esti tűzre. Kihirdették az olimpiai bajnokot, aki a 2007-es gerecsei olimpián Andrew lett. Három újonc cserkészünk fogadalmat tett. Majd a zászlólevonás után tüzet ugrottunk. Kinek adta Vargáné a 241-es lányokat? Azt hiszem ez mindenki számára titok marad, aki nem ugrott.

Érzem, hogy lassacskán véget ér az utazás. Még feltűnik egy-két kép az őrség kommandózásairól, vaddisznó hadról, őzekről és gidáikról... az olimpiai ötkarika három karikájáról, amit három vezető lába alkotott a csendes erdőben. Mostanra végleg eltűnt előlem a Gerecse, és megint a szobámban vagyok. De nem sokáig, mert lassan indulok a XVIII. Budafoki Pezsgő- és Borfesztiválra, mert a Szőlőskert Gyermeksátorban, a Savoyai Jenő tér és a Plébánia utca sarkánál, nagyon sok játékkal, programmal, meglepetéssel készültek a csapatunk cserkészei.

Lázár Eszter Csenge

A templom éve

A budafoki református templom 80 éves évfordulójára tervezett programok

A program neve	Időpontja
Budafoki esték előadássorozat Reformátusok és evangélikusok szerepe Budafok életében a XX. században	2007.10.02.18-20h
<i>Demjén István sírjának megkoszorúzása Örkényben</i>	2007.10.06
<i>Ünnepi istentisztelet, megemlékezés templom-építő lelkészükről, könyvbemutató, szeretetvendégség</i>	2007.10.07
Budafoki esték előadássorozat A templom és a gyülekezet szerepe a családok lelki egészségében	2007.10.09.18-20h
<i>Sportnap (Demjén István focikupa, sütiverseny, futóverseny, ifjúsági koncert, evangélizáció, ...)</i>	2007.10.13. 9-16h
<i>50, 60, 70 éves konfirmációk megerősítése, szeretetvendégség</i>	2007.10.14
Budafoki esték előadássorozat A templom mint az imádat és a hálaadás helye	2007.10.16.18-20h
<i>Ünnepi zsoltáros istentisztelet (vespera)</i>	2007.10.20. 18h
<i>Istentisztelet vendég igehirdetővel, rajzpályázat eredményhirdetés, gyülekezet-történeti előadás</i>	2007.10.21. 10h
<i>Budafokon szolgált lelkészek és gondnokok kerekasztal beszélgetése</i>	2007.10.21. 15h
<i>Hittanos családi nap</i>	2007.10.22. 10h-16h
<i>Hálaadó Istentisztelet az elmúlt 80 évért</i>	2007.10.28. 10h
Reformáció emlék-istentisztelet az evangélikus templomban	2007.10.31. 18h
Budafoki esték előadássorozat Teremtés és környezetvédelem	2007.11.20.18-20h
<i>Adventi hittanos gyermekmúsor</i>	2007.12.02 16h
Budafoki esték előadássorozat Advent az egyházzene történetben	2007.12.11.18-20h
<i>Karácsony</i>	2007.12.24-26 (hétfő-szerda)

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

9.00 Kórus
10.00 Istentisztelet, minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
11.00 Minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
17.00 Ifjúsági óra középiskolások számára

Kedd

10.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Kézimunka kör
10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
18.00 Női bibliaóra (kéthetente)
19.30 Ádám-kör (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Reggeli áhítat
15.30 Konfirmáció (II. év)
19.00 Imaközösség (a fiatalokért)

Péntek

15.00 Konfirmáció (II. év)

Szombat

10.00 Konfirmáció (II.év)
11.00 Konfirmáció (I. év)
16.00 Dániel ificsoport

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Kárpitos u. 2.
Telefon: 229 2278
E-levél: eklezsia.budafok@freemail.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Szabó Kata
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>